BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 16 oktober 1974

houdende machtiging tot toekenning van financiële steun door het Koninkrijk der Nederlanden aan de ondernemingen van de kolenmijnindustrie voor het jaar 1973

(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)

(74/616/EGKS)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, in het bijzonder op de artikelen 2, 3, 4 en 5,

Gelet op Beschikking nr. 3/71/EGKS van de Commissie van 22 december 1970 betreffende een communautaire regeling voor de steunmaatregelen van de Lid-Staten ten behoeve van de kolenmijnindustrie [1],

Gelet op Beschikking nr. 73/287/EGKS van 25 juli 1973 betreffende cokeskolen en cokes voor de ijzer- en staalindustrie van de Gemeenschap [2], en in het bijzonder op artikel 9, lid 1,

Na raadpleging van de Raad van Ministers,

Overwegende dat de Nederlandse Regering overeenkomstig artikel 2 van Beschikking nr. 3/71/EGKS de Commissie in kennis heeft gesteld van de steunmaatregelen van financiële aard welke zij voornemens is in de loop van 1973 direct of indirect te nemen ten behoeve van de kolenmijnindustrie; dat de hieronder beschreven steunmaatregelen van een machtiging als bedoeld in voornoemde beschikking afhankelijk zijn;

Overwegende dat de Nederlandse Regering in 1973 ten behoeve van de particuliere mijnbedrijven een bedrag van 26 900 000 Fl. heeft uitgetrokken als steun ter dekking van bedrijfsverliezen; dat naar het oordeel van de Nederlandse Regering dank zij deze steunverlening de sluitingsprogramma's op verantwoorde wijze zullen worden afgewikkeld;

Overwegende dat de particuliere mijnbedrijven in 1973 voorts nog moratoire interesten ten bedrage van 5 100 000 Fl. moeten ontvangen voor steunbedragen die in vroegere jaren door de Nederlandse Regering werden toegezegd, doch pas later werden uitgekeerd; dat deze uitkering ook bijdraagt tot vermindering van het verschil tussen de kosten en de opbrengsten van de mijnbedrijven;

Overwegende dat aan de particuliere mijnbedrijven tenslotte een financiële steun ten bedrage van 4 000 000 Fl. als bedrag ineens zal worden uitgekeerd ter dekking van kosten veroorzaakt door de sluiting van bedrijfsinstallaties; dat met deze steun kosten moeten worden gedekt die even hoog zijn en voortvloeien uit buitengewone kosten die de ondernemingen hebben waar sluitingen plaatsvinden; dat vorm en omvang van de steun bijgevolg in overeenstemming zijn met artikel 6, lid 2, van Beschikking nr. 3/71/EGKS;

Overwegende dat de Staatsmijnen in 1973 moratoire interesten ten bedrage van 700 000 Fl. moeten ontvangen voor de vertraagde uitkering van steunbedragen die in vorige jaren door de Nederlandse Regering waren toegezegd; dat door deze uitkering het verschil tussen de kosten en de opbrengsten van de mijnbedrijven wordt verminderd;

Overwegende dat het bij de door de Nederlandse Regering voor 1973 aangevraagde machtiging tot toekenning van steun ten bedrage van 6 000 000 Fl. ten behoeve van de Staatsmijnen gaat om de uitgestelde betaling van subsidies die in 1971 waren toegezegd; dat de Commissie reeds machtiging heeft verleend voor de toekenning van deze subsidies (Memorandum inzake de financiële maatregelen der deelnemende staten ten behoeve van de kolenmijnindustrie in 1971; doc. nr. XVII/191/1/71, blz. 59 e. v.; Beschikking nr. 72/141/EGKS van de Commissie van 6 maart 1972 (nr. L 70 van 23. 3. 1972, blz. 22 e. v.);

Overwegende dat de hierboven beschreven steunmaatregelen geacht kunnen worden te voldoen aan de eisen van de artikelen 6 en 9 van Beschikking nr. 3/71/EGKS;

Overwegende dat de Nederlandse Regering het voornemen heeft de produktie in zeer sterke mate in te krimpen; dat de Nederlandse kolenproduktie in 1973 nog slechts 1,8 miljoen ton heeft bedragen tegen 2,9 miljoen ton in 1972; dat de bedrijfsverliezen van de mijnbedrijven in Nederland in 1972 hoger waren dan in 1971 en dat de winningskosten van de mijnbedrijven slechts voor 71 % werden gedekt door de

[1] PB nr. L 3 van 5. 1. 1971, blz. 7 e.v.
[2] PB nr. L 259 van 15. 9. 1973, blz. 41.

opbrengsten; dat zonder steunmaatregelen van overheidswege de mijnbedrijven niet levensvatbaar zouden zijn; dat zich in 1973 geen verbetering van de deficitaire relatie tussen kosten en opbrengsten heeft voorgedaan;

Overwegende dat als gevolg van de inkrimping van de produktie en de rationaliseringsmaatregelen in 1973 het aantal werknemers in de Nederlandse kolenmijnindustrie met ongeveer 3 700 man, dit is met ongeveer 43 %, zal verminderen; dat een mijnzetel in 1973 is gesloten, zodat eind 1973 nog slechts twee mijnzetels in bedrijf zijn; dat de Nederlandse kolenmijnindustrie zich in 1973 in het stadium van de stopzetting van de produktie bevindt; dat met het oog op deze ontwikkeling de steun ter dekking van bedrijfsverliezen, tot toekenning waarvan de Nederlandse Regering voor 1973 om machtiging verzoekt, bijdraagt tot het voorkomen van moeilijkheden van economische en sociale aard en bijgevolg in overeenstemming is met het bepaalde in artikel 9, lid 1, sub (1), van Beschikking nr. 3/71/EGKS;

Overwegende dat voorts de bij de particulière mijnbedrijven in 1973 vermoedelijk te verwachten bedrijfsverliezen door de Nederlandse Regering worden geraamd op een bedrag dat bijna met het steunbedrag ter dekking van de verliezen overeenkomt;

Overwegende dat, gelet op de bijzondere positie van Nederland, waar de kolenwinning tot enkele mijnzetels is teruggebracht, en gelet op de onzekerheid over de ontwikkeling van de winningskosten, de steun voor de particuliere mijnbedrijven, voor de toekenning waarvan om machtiging wordt verzocht, kan worden geacht in overeenstemming te zijn met artikel 9, lid 2, van Beschikking nr. 3/71/EGKS.

Overwegende dat de door de Nederlandse Regering voor 1973 geplande steunmaatregelen de goede werking van de gemeenschappelijke markt niet in gevaar kunnen brengen, hoewel het in het kader van de artikelen 6 en 9 van Beschikking nr. 3/71/EGKS beoogde subsidiebedrag voor 1973 19,32 Fl. (5,42 R.E.) per ton gewonnen kolen bedraagt en aldus onder het overeenkomstige Belgische en Franse, doch boven het Duitse en Britse bedrag ligt;

Overwegende dat deze vaststelling blijkt uit de volgende onderzoekingsresultaten:

— de leveranties van Nederlandse steenkolen aan andere landen van de Gemeenschap zijn in 1973 aanmerkelijk verminderd,

— de Nederlandse aankopen van steenkolen in de Gemeenschap zijn zeer gering daar de invoer van steenkolen uit derde landen in 1973 meer dan 50 % hoger ligt dan in 1972,

— er vinden geen prijsaanpassingen meer plaats,

— de steun aan de kolenmijnindustrie kan niet leiden tot indirecte steunverlening aan de industriële kolenverbruikers, daar bijna alleen nog huisbrandkolen voor particulier finaal verbruik worden gewonnen;

Overwegende dat de hierboven beschreven ontwikkelingstendensen de conclusie rechtvaardigen dat zich in 1973 geen wijziging in de concurrentiepositie van het Limburgse bekken ten opzichte van de andere bekkens in de Gemeenschap zal voordoen;

Overwegende dat de Commissie overeenkomstig artikel 11, lid 1, van Beschikking nr. 3/71/EGKS tot taak heeft zich ervan te vergewissen dat de steun waarvoor zij machtiging verleent, wordt gebruikt voor de in de artikelen 6 tot en met 9 van Beschikking nr. 3/71/EGKS vermelde doeleinden; dat het te dien einde noodzakelijk is dat de Commissie met name in kennis wordt gesteld van het bedrag en de verdeling der uitkeringen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Aan de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden wordt machtiging verleend om voor het kalenderjaar 1973 aan de Nederlandse particuliere mijnen steun tot een maximumbedrag van 36 000 000 Fl. uit te keren en aan de Staatsmijnen een bedrag van 700 000 Fl. toe te kennen.

Artikel 2

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden dient de Commissie uiterlijk op 30 november 1974 alle bijzonderheden over de op grond van deze Beschikking toegekende steun, met name over het bedrag en de verdeling der uitkeringen, mede te delen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk der Nederlanden.

Gedaan te Brussel, 16 oktober 1974.

Voor de Commissie

De Voorzitter

François-Xavier ORTOLI